

“El Govern Camps és mort des que va nàixer”

Per què els advocats d'ofici valencians cobren amb retard?

— És un problema endèmic. Tota la junta de govern, i jo com a degà, n'estem farts, d'aquesta situació. Afecta els companys més joves, als quals la demora en els pagaments llasta la seua activitat. Es posen nerviosos, i amb raó. Si els ciutadans complim amb les nostres obligacions tributàries quan s'escau i no ens en podem passar ni 24 hores, és trist i lamentable que l'administració no predique amb l'exemple i que demore de manera del tot injustificada la retribució als companys que fan una magnífica tasca.

— Què se'ls deu, ara com ara?

— Fa quinze dies van abonar l'últim trimestre de l'any passat. Està pendent encara el primer trimestre d'enguany. No hi ha cap voluntat política per part del Consell de solucionar-ho. Ens enganya, absolutament. I jo em rebel·le contra això. En acabar cada trimestre, i com a màxim en una setmana, els companys haurien de tenir ingressats els diners. A més de cobrar per trimestres, hi ha nou mesos de rèmor.

— Potser són els efectes de l'elevat deute de la Generalitat.

Fernando Alandete, degà del Col·legi d'Advocats de València i president de la Unió Professional, parla dels problemes del sector i acusa el Consell —“ens enganya”— de “manipular amb els diners dels ciutadans”.

— L'endeutament de la Generalitat és del tot insostenible. Som una comunitat en situació de fallida.

— Quins altres dèficits pateix el seu col·lectiu?

— Jo també sóc president d'Unió Professional, i mantinc una dura batalla perquè el Govern valencià tinga en consideració, respecte i ajude les professions liberals. Els professionals liberals som menystinguts, per l'actual

Consell, absolutament menystinguts. Porten en safata les organitzacions empresarials i sindicals, cosa que no critique, però als professionals liberals —que només a la ciutat de València som 40.000 persones— ens tenen del tot oblidats: no ens tenen cap respecte, cap consideració, no rebem cap ajuda. El nostre col·lectiu aporta molt a la societat, moltes petites i mitjanes empreses.

— Al principi de la legislatura, l'any 2003, vostè va demanar entrevistar-se amb Francesc Camps.

— No va tenir ni la sensibilitat de rebre'ns. Va delegar en l'aleshores conseller de Presidència, Alejandro Font de Mora [avui titular de Cultura, Educació i Esport]. Aquest —de manera molt distant, molt superba, amb una actitud lamentable per ser un representant públic..., tinc una pobra, una malíssima impressió del conseller Font de Mora— em va preguntar qui érem Unió Professional. Que això ho diga un conseller demostra la manca de formació i de capacitat, la inoperativitat d'aquest Govern, que és mort des que va nàixer.

— Mort des que va nàixer?

— Sí, com ho demostra allò que va passar ahir [la remodelació del Consell, vegeu les pàgines 30-31]. El canvi de Govern ha estat una enganyifa. Em resulta curiós, com es pot burlar... [Camps] està canviant cromos repetits, està fent política-ficció, mou alguna cosa perquè el ciutadà no tinga la percepció que el Govern és inoperant, que és mort —insistesc— des que va nàixer. Al PP, ara com ara, no es pot moure absolutament res, i quan s'incline la balança d'un costat o d'un altre hi haurà sang política. Ho veurem properament, quan es facen les llistes. Jo crec que al conseller [Rafael] Blasco ja no li resta cap conselleria, en porta sis; el conseller [Esteban González] Pons, que s'ha fet un fart de dir que vol anar-se'n, l'han canviat com un cromo, també, i han posat [Vicente] Rambla de portaveu. Tampoc no crec que Rambla irradie optimisme: més aviat fa la sensació de pena, de distància i de supèrbia.

— Que el conseller de Justícia, Miguel Peralta, siga zaplanista, és un handicap, per a tots vostès?

— Tenim un Govern sota mínims, tant en operativitat com en qualitat de les persones. Els valencians no ens mereixem aquest Govern. El senyor Peralta

és una prova més d'aquesta inoperativitat i de les quotes que, a causa de la situació del PP, cal mantenir. Al conseller Peralta li va gran, el càrrec, i es demostra cada dia que passa.

—**S'estimaria més que el conseller de Justícia fóra campista?**

—No, no... Seria convenient, perquè aquesta comunitat continuara avant i per donar un impuls que ens pose en primera divisió, que hi haguera un canvi de color al Govern. Amb els onze anys que porten al Govern [el PP], han fet perdre l'acostament al ciutadà i als seus problemes. S'ha tornat un Govern prepotent, que només es preocupa de sobreviure. No els importa el ciutadà, els importa sobreviure, a costa de qui siga i com siga.

—**Creu que d'ací a un any hi haurà aquest canvi que demana?**

—Un any és un segle, per a un govern. El ciutadà té una capacitat d'oblit important. La naturalesa humana es regenera molt prompte, i es perd la sensació de les coses mal fetes. Ara bé, crec que la societat no és tonta, i els ciutadans posen cadascú al seu lloc.

—**El PP critica que es posiciona així, diu que vostè no és cap polític.**

—Els polítics, quan no els agrada el que dius, pensen que tenen l'exclusivitat sobre qüestions que afecten la societat. Jo parle com a degà del Col·legi d'Advocats de València, i faig les declaracions en qualitat d'això. Al Col·legi som 8.000 advocats, més població que en molts pobles. La veu dels advocats ha de ser escoltada no sols en allò que fa referència als problemes jurídics sinó també en allò que afecta tota la societat. Estem legitimats per opinar sobre qualsevol aspecte. El problema del PP és que si no estàs amb ells, estàs en contra seu. Si els traus les seues vergonyes, miren de dispersar l'atenció del ciutadà sobre qüestions que no són en absolut certes, com ara les meues ambicions polítiques o que jo rep consignes. Parle amb una independència absoluta.

—**La seua opinió, la comparteix la junta de govern del Col·legi?**

—A la junta som disset membres. És clar que pot haver-hi altres opinions, però aquest és el sentiment majoritari.

—**Cristóbal Aguado, president de l'Associació Valenciana d'Agricultors, i Fabián Llisterra, del Col·legi d'Arquitectes... també van mostrar-**

“Ei PP no respecta els poders de l'estat.

No els respecta, i això cal dir-ho amb majúscules”

se crítics, i els dirigents del PP els han dit que abandonen els seus càrrecs actuals i entren en política.

—Sí, ja som uns quants, els damnificats. Jo només sóc un més dels molts damnificats per discrepar del Consell.

—**També han atacat el fiscal en cap valencià, Ricard Cabedo.**

—És una prova més de la prepotència del PP, que no respecta els poders de l'estat. No els respecta, i això cal dir-ho amb majúscules. És intolerable, l'actitud que està tenint envers el fiscal en cap. Ells poden dir de tot, immiscir-se en altres poders, però ningú no pot entrar en la seua parcel·la, ningú no pot opinar sobre qüestions que afecten tota la societat. L'honestat del fiscal en cap està més que acreditada. Si no temen res, col·laboren i no posen traves, a fi de determinar ràpidament si hi ha o no delictes. Si posen tants obstacles, podem pensar moltes coses.

—**Troba nerviós el PP?**

—Els s'adonen, cada dia més, que tenen les hores comptades. Per això, doncs, la seua intransigència total, de no voler col·laborar amb res, de destruir

per destruir, de desprestigiar per desprestigiar, i això passarà factura.

—**Parlava abans de “sang política”. És impossible que el debat de les llistes per al 2007 acabe bé, al PP?**

—Del tot impossible. De fet, amb la composició del Consell actual, quan acabe la legislatura els valencians hauran perdut quatre anys: quatre anys d'inactivitat, de segon esglaó, de tercer esglaó respecte a unes altres comunitats. Estan lligats de mans i peus.

—**Quina mancança destacaria?**

—Les infraestructures. Quan els madrilenys vénen a les costes valencianes i es formen cues de vuit, deu o dotze hores, jo dic: vuit, deu o dotze hores? Dotze dies haurien de tardar a arribar a les nostres costes, perquè s'adonaren de la situació d'oblit en què ens trobem!

—**Què li sembla relacionar la immigració amb la inseguretat ciutadana?**

—Hi ha persones que són capaces de perdre la seua vida amb l'ànim de millorar. Aquests éssers humans mereixen tot el nostre respecte i consideració; a més, darrere de cadascú d'ells hi ha tota una família que passa necessitats elementals. Assimilar delinqüència i immigració és mesquí: la majoria només vol subsistir, millorar. Hem arribat a cotes mai no vistes quant a cotitzants a la Seguretat Social.

—**I el tema de l'aigua?**

—El Govern valencià ens va oferir 600.000 euros perquè els advocats valencians tramitaren totes les reclamacions de danys i perjudicis per la derogació del transvasament de l'Ebre. Vam negar-nos a aquesta manipulació, ens semblava menyspreable. Era manipular amb els diners dels ciutadans, perquè molts dels afectats tenen recursos suficients per pagar-se el seu advocat.

—**Per acabar, un bon exemple de la lentitud de la justícia és el cas Fabra: acumula nou jutges i quatre fiscals.**

—Sí, però com va dir el fiscal Cabedo en una conferència celebrada en la nostra seu col·legial, “per molts fiscals que se'n vagen, en queden molts més”. El senyor Fabra està presumptament imputat, però ara com ara és innocent.

—**No es posaria en la pell del seu advocat, supose.**

—La tasca que estiga fent el seu lletrat mereix tot el meu respecte.

Víctor Maceda